म.भा.हो.

द्रोणपर्व

अपराण्ह्ड्ति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ १ ॥ ६ ॥ ७ ॥ हिपप्चानांश्रष्ठःसमरककशः॥५॥विमुचन्विशिखांस्तीक्ष्णानाचायंश्रश्मादंयत्॥महामेघोषथावषीवेमुंचन्गंधमाद्ने॥ ६॥ तस्यद्रोणोमहाराजस्व इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्यव्यप्वंणिसात्यिकप्रवेशेसंकृत्युद्धेचतुर्विंशत्यियिक्शत ॥ वाश्वरथमास्यायनरवीरःसमाहितः॥समरेश्यद्रवत्यांड्नजवमास्यायमध्यमं॥ २ ॥ तविषयहितेयुक्तिमहेष्वासोमहाबलः ॥ वित्रपुलैःशितैबाणैःकल न्हियोधानांविचिन्वन्निवभारत॥ आकडितरणेराजन्भारहाजःप्रतापवान्॥४॥ तमभ्ययाद्वहत्स्त्रञःकक्यानामहारथः॥श्रातृ कानां चसंयुगे॥ रहस्याकीडसदश्:संहार:सवेदेहिनां॥ ४४॥ तत:शब्दोमहानासीखुनयेन्यनंजय:॥ अतीवसवंशब्देभ्योलोमहषेकर:प्रभो ॥ ४५॥ अजु नस्यमहाबाहोतावकानांचयन्विनां॥मध्येभारतसैन्यस्यमाथवस्यमहारणे॥ ४६ ॥द्रोणस्यापिपरैःसाधंब्यूहद्दारेमहारणे ॥ एवमेषसयोब्तःधिव्यांधिय । ४२ ॥ चंडवातांङ्गान्मेघान्गिरिरंबुमुचोयथा ॥ तत्रराजन्महानासीत्संप्रामोलोमहषणः ॥ ४३ ॥ पांडवानांमहावाहोताव स्जयउवाच अप्राण्हमहाराजस्यामःसुमहानभूत्॥पजन्यसमनिषाषःपुनहाणस्यसामकः॥१॥ मरेजनाः॥ततोयुधिष्ठिरोराजाभछाभ्यामच्छिनद्दनुः॥ ३७॥तवषुत्रस्यकौरव्ययतमानस्यसंयुगे॥विव्याघचैनंद्राभिःसस्यगर्तैःशरोत्तमैः॥ ३८॥ वर्म प्वान्॥ ४०॥ तिष्ठतिष्ठतिराजानंब्रुवन्यांडवमभ्ययात्॥ तमायांतमभिप्रेक्यतंबपुजंमहाचषे ॥ ४१॥ प्रत्युष्ययुःसमुदिताःपंचालाजयराद्दनः॥ तान्द्राणःप चशिखंडिनं॥ ३३॥ पृष्ट्युभंचविश्वाद्रौपदेयांक्षिभिक्षिभिः॥शृतश्रश्राप्रान्योधान्सिद्धपांश्र्यर्थान्रणे॥ ३४॥शुरेरवचकतीयेःक्रद्रोतकइवप्रजाः॥ नसं ्धांचिमुचन्वाम्डलीकतकामुकः॥ ३५॥ अहक्षतारिपूरिम्राञ्छक्षयाखबलेनच॥तस्यताक्रिप्रतःशत्रुक्मप्षमहद्भनुः ॥ ३६॥ अजलमिडलीभूतदृह्युःस भीम सेनपुरोगासंपंचालाःसमुपाद्रवन्॥ सभीमसेनंदश्मिःश्रींवैय्याघषांडवं॥ ३२॥ त्रिभिक्षिभियंमौबीरीधर्मराजंचसवभिः॥ विराटह्रपदौष द्विःशतेन वाशुसमासाघतेसिलासितमाविश्न ॥ ततः प्रमुदिताःपाथाःपरिव्युपुषिष्ठिरं॥३ ९॥ यथाय्चवपद्वाःपुराश्कमहष्यः॥ ततोन्यद्भुरादायतवपुचःप्रता ३७॥३८॥३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४२॥ ४३॥४ ॥॥४ ॥॥४६॥४७॥ इतिह्रोणपर्वणिटीकायांच्त्रविशत्यधिकशततमोऽप्यायः ॥ १२८॥ णप्रवान्शिलाशितान्॥ प्षयामाससंकृदःसायकान्श्रपंचच॥ ७॥ वीपते ॥ कुद्रेजुनेतथाद्रोणेसात्वतेचमहारथ ॥ ४७॥ तेजघाहपरीप्सन्य्थिपडिवं॥ । ३६ ॥ १६ ॥ १४ ॥ १६ ॥ || तमस्भिवः॥ ३॥ वरान्वरा तमोऽध्यायः॥ १ २४॥